

Et si qua in re contraria sit legi, quæ pro-
betur, vel ipsa sibi, vt hæc quidem aliquan-
do iubet rata esse, quæcunque pepigerunt:
illa verò verat, pactiones fieri contra le-
gem. Et, si ambigua sit, ita vt torqueas, &
videas, in vtram deductionem aut iustum
quadrare possit, aut vtile, deinde eo vta-
ris. Et si res, de quibus lata est lex, non am-
plius maneat, lex verò deaneat, conan-
dum est, vt id declares, & pugnas hac ra-
tione contra ipsam. Si verò lex scripta ac-
commodata sit ad factum, tunc optima
mente esse dicendum est, non vt contra
legem iudicet, sed vt si ignoret id, quod
dicit lex, ne peieret. Et quod est simplici-
ter bonum, eligere neminem, sed quod
sibi. Et nihil interesse, vel legem non fer-
ri, vel non obseruari. Et in aliis artibus
non esse vtile agere captiosè, vt contra
medicam: quia non tantum nocet error
medici, quantum si quis asluecat non o-
bedire principi. Et se legibus sapientio-
rum esse studere, esse id, quod in laudatis
legibus prohibetur. Ac de legibus quidè
hæc explicata sunt. Quod attinet ad testes,
eorum sunt duo genera. Alij quidem sunt
antiqui: alij verò noui. & ex his alij partici-
pes periculi: alij extra periculum. Voco
antiquos, & Poëtas, & alios omnes illu-
stres, quorum sunt iudicia clara, vt Athe-
nienses Homero teste vsi sunt de Salami-
ne. & Tenedij nuper Perianthro Corin-
thio in Sigeenses. & Cleophon contra
Critiam Solonis Elegis vsus est, dicens o-
lim petulantem fuisse eius familiam: non
enim vnquam cecinisset Solon, Dic flauo
Critiæ, vt studeat parere parenti. Ac de
præteritis quidem tales sunt testes. De
futuris verò, etiam interpretes oraculo-
rum, vt Themistocles, nauibus pugnādum
esse, ligneum significare murum. Præterea
vno sunt prouerbia, vt dictum est, testimo-
nia sunt: vt, si quis consulat, ne pareat
amicus senex, ei attestatur prouerbiū,
Beneficium ne conferas in senem. Et, vt
filios tollat, quorum etiam sustulerit pa-
rentes, Stultus qui natos occiso patre re-
linquit. Noui verò sunt, quicunque illu-
stres etiam aliquid iudicarunt. Vtilia e-
nim sunt etiam horum iudicia iis, qui de
iisdè rebus controuersantur, vt Eubulus
in iudicijs vsus est contra Charetem eo,
quod Plato dixit aduersus Archibium,
quod increbuit in ciuitate, vt fateantur se
improbos esse. Et participes periculi sunt,

A καὶ εἶπου ἐναντίος νόμος δυσδοκίμου πῆ, ἢ καὶ
αὐτὸς αὐτῷ ὅς, εἰσὶν τε, ὁ νόμος, κελδεῖ κέρεια
ἔδ, αἶψ' αἰ σὺ δὴ δωται. ὁ δὲ, ἀπαγορεύεται μὴ
συνπίθεσθαι παρὰ τὸν νόμον. καὶ εἰ ἀμφοί-
βολος, ὡς τε εἴρεται καὶ ὄρεται ἐφ' ὅποτέστιν
πῶ ἀγωνίῳ, ἢ τὸ δὴ εἶρον ἐφαρμόσθ, ἢ τὸ
συμφέρον, εἶτα τούτω χρηῖσται. καὶ εἰ, τὰ
μὴ πρῶτα γράμματα ἐφ' οἷς ἐτέθη ὁ νόμος, κηκί-
π ἰσῆ, ὁ δὲ νόμος πειρατέον τῶ το δὴ λουδ, καὶ
μὲ χεῖστα τεύτη πρὸς αὐτὴν. ἐὰν δὲ ὁ
γρῶμα μῶρος ἢ πρὸς τὸ πρῶτα γράμματα, τότε γνώ-
μη τῆ ἀρετῆ λεκτέον ὅτι, ὅτι οὐ τῶ παρὰ
τὸν νόμον ἔνεκε διακρίσει ὅτι, ἀλλ' ἵνα, ἐὰν
ἀγνοήσῃ ὁ, π λῆσθ ὁ νόμος, μὴ ὄπορκα. καὶ
ὅτι οὐ τὸ ἀπλῶς ἀγαθὸν ἀρεταίται οὐδὲς, ἀλ-
λά τὸ αὐτῷ. καὶ ὅτι οὐδὲν διαφέρει, ἢ μὴ
κεῖσται, ἢ μὴ χρηῖσται. καὶ ὅτι ἐν ταῖς ἀλλαγῆς
τέχνης, οὐ λιστελεῖ παρὰ σφίζεσται πα-
ρα τὸν ἴσθον. οὐ γὰρ ποσὸν βλάπτει ἡ ἀ-
μαρτία τῶ ἰσθῶ, ὅσον τὸ ἐδῆσται ἀπεισθῆν
τῶ ἀρχῶν π. καὶ ὅτι τὸ ἴσθ νόμον σφάσερον
ζητεῖν ἔδ, τῶτ' ἐστὶν ὁ ἐν ταῖς ἐπαμρουμῶρος νό-
μοις ἀπαγορεύεται καὶ σφῆ ἰσθ τὸ νόμος, ἔτω
D διαρέστω. σφῆ δὲ μαρτύρεται, μαρτύρες εἰσι
διπλοῖ, οἱ ἰσθ, παλαγοῖ οἱ δὲ, σφῆσφατοι. καὶ
τούτων, οἱ ἰσθ, μετέχοντες τῶ κηκίσῶν οἱ δὲ,
σῆπὸς λῆσθ δὲ, παλαγοῖ ἰσθ, τοῖς τε ποιηταῖς,
καὶ ὅσον ἀλλαν γνώριμον εἰσὶ κηκίσθς φαν-
ραῖ δὲ Ἄθλων οἱ Ομήρω μαρτυρεῖ χεῖρησται
σφῆ Σαλαμῶνος. καὶ Τενεδῶν ἴνα γρῶς Πε-
ριανθρῶ τῶ Κορενθῶ πρὸς Σιγαίης. καὶ
Κλεοφῶν καὶ Κεῖπὸς τοῖς Σίλανος ἐλεγαίσις
E ἐχρησται, λέγων, ὅτι πάλαι ἀσελγῆς ἢ οἰ-
κία οὐ γὰρ αἶ ποτε ἐποίησε Σόλων,
Εἰπεῖν μοι Κεῖπὸς πῆρῶτα χεῖ πῆσθς ἀ-
κούειν. σφῆ ἰσθ οὐτ' ἴσθ μῶρος, οἱ
τοῖσται μαρτυρες. σφῆ δὲ τ' ἴσθ ἰσθῶν, καὶ οἱ
χεῖρησται ὅτι, Θεμιστοκλῆς, ὅτι ναυμαχι-
τέον, τὸ ἐξ ἄλλαν λέγει τῆσθς. ἐπ' ἢ ἀ πειρο-
μία, ὡσπερ εἴρηται, μαρτυρεῖται ὅτι, ὅς, εἰ πῆ
συμβουλεύεται μὴ ποιεῖσθ σφῆλαν γέροντα, τού-
F τῶ μαρτυρεῖ ἢ πειρομία, μῆ ποτ' ὁ εἴρεται
γέροντα, καὶ τὸ σφῆ οἱσθ ἀσφῆρῆν, ὡν καὶ σφῆ πα-
τέρας. Νῆπιος, ὁσ πατῆρα κηκίνας, παῖδας
κατελεῖπῶ. σφῆσφατοι δὲ, ὅσοι γνώριμοι
κηκίσθσι τῶ χεῖρησται γὰρ ἀ τούτων κηκίσθς
τις τῶ

τοῖς σφῆ τῶ αὐτῶ ἀμφισβητῶν ὅς, Εὐβουλος ἐν τοῖς δὴ εἰρησθῆσθς, ἐχρησται καὶ Χαρήτος, φ
Πλάτων εἶπε, πρὸς Ἀρχίσιον, ὅτι ὅπῶ δὲ δωται ἐν τῆ πόλῃ τὸ ὁμολογεῖν ποιηθεῖσθ ἔδ, καὶ οἱ μετέχον-
τες τῶ